Informacja

Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

w sprawie podmiotów **uprawnionych do złożenia oświadczenia**,

o którym mowa w art. 52 ust. 3 ustawy o odnawialnych źródłach energii

W praktyce składania oświadczeń, o których mowa w art. 52 ust. 3 w związku z art. 199 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r. poz. 478), zwanej dalej „ustawą", na potrzeby skorzystania w 2016 r. z możliwości wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 na zasadach określonych w art. 53 ust. 1 tej ustawy, pojawiły się przypadki, kiedy z treści składanych oświadczeń lub z dołączonych do nich dokumentów wynika, że składający oświadczenie podmiot nabywa energię elektryczną na potrzeby własne na zasadzie „refaktury" od podmiotu nie będącego przedsiębiorstwem energetycznym.

W związku z powyższym należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 52 ust. 6 ustawy **przez odbiorcę przemysłowego** rozumie się **odbiorcę końcowego**, którego przeważającą działalnością gospodarczą jest działalność określona w Polskiej Klasyfikacji Działalności i oznaczona kodami wskazanymi w tym przepisie, dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wynosi nie mniej niż 3%.

Zgodnie natomiast z art. 3 pkt 13a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, ze zmianami) **odbiorca końcowy** to **odbiorca** dokonujący zakupu paliw lub energii na własny użytek (do własnego użytku nie zalicza się energii elektrycznej zakupionej w celu jej zużycia na potrzeby wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej), przy czym pkt 13 w art. 3 tej ustawy stanowi, iż pod pojęciem **odbiorcy** należy rozumieć odbiorcę, który otrzymuje lub pobiera paliwa lub energię na **podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym.**

Przedsiębiorstwo energetyczne zostało z kolei zdefiniowane jako **podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw albo energii lub obrotu nimi albo przesyłania dwutlenku węgla** (art. 3 pkt 12 ustawy – Prawo energetyczne)

Zatem - mając na uwadze literalne brzmienie przytoczonych powyżej przepisów – należy przyjąć, że status odbiorcy przemysłowego może posiadać jedynie ten podmiot, który jest odbiorcą końcowym w rozumieniu powołanego art. 3 pkt 13a ustawy – Prawo energetyczne, a zatem **odbiorcą, który dokonuje zakupu energii elektrycznej na użytek własny na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym**.